

ΣΦΑΙΡΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 8ου - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 385

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΑΝΤ. Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 1926

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 7

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧ. 2

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Εσωτερικού, ετησία δραχ. 100
"i ξο σουού i Λίρα Αγγλίας
"Αμερικης Δολλάρια 5

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΑΛΑ ΓΚΑΡΣΟΝ

(Βλέπε εις την Σημειίδα)

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΣΣΙΑΝΗ

Αρ. 17 (Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

— Πλοκ να σου δώσω τον έρωτα που φέρνει την εύτυχια. Δεν μπορώ να σε λησμονήσω, Κασσιανή.

— Ίσως να είναι αλήθεια αυτό, ίσως όμως να είναι και πλάνη. Δυό φορές ήγάπησα μέχρι σήμερα και δεν το κρύβω, διότι σύ γνωρίζεις υπό ποιας περιστασίας ήγάπησα. Άλλα και της δυό φορές, Θεόφιλε, έγινα δυστυχής. Και γι' αυτό φοβούμαι τον έρωτα και γι' αυτό φοβούμαι έσένα που είσαι ο ίδιος ο έρωας. Σε φοβούμαι, Θεόφιλε, άλλ' όμως έρχομαι σ' έσένα. Ήθελα αυτή την στιγμή να ήσουν μέσα στο παλάτι σου, κ' έγώ κατάκλιεστη μέσα στο δωμάτιό μου. Ήθελα βουνά και θάλασσες να μάς χώριζαν. Φοβούμαι, Θεόφιλε, φοβούμαι. Θέλω να φύγω, μα δεν μπορώ, δεν μπορώ.

— Φοβείσαι σύ, σγγελε των αγγέλων; Φοβείσαι λοιπόν τ' φως που σε φωτίζει, την όρση που χαϊδεύει τα μαλλιά σου, το άρωμα του άνθους που σε περ βάζει;

— Φοβούμαι, επανέλαθε και πάλιν ή Κασσιανή.

— Έταπεινώσε τή φωνή της, ώτε με δυσκόλια ν' άκουσθ ή από τον Θεόφιλο κ' έψιθύρισε:

— Φοβούμαι, γιατί σ' αγαπώ.

— Έξισα ο ουρανός έφηνεκε σαν να άνοιξε όλόκληρος. Μιά μεγάλη λάμψη άστραπής οίεσχεσε τ' στερεώμα και άμέσως ένας φοβερός κρότος άκούσθηκε.

— Ένας κεραυνός είχε πέσει μέσα στο σπιτάκι, όπου εύρίσκοντο ή Κασσιανή και ο Θεόφιλος.

— Η Κασσιανή, χωρίς να εννοήση πως εύρέθηκε μέσα στην άγκαλιά του Θεοφίλου. Προς στιγμήν τον ήκουσε να ψιθυρίζει:

— Μη φοβάται, Κασσιανή μου. Ο κίνδυνος πηράθηκε.

— Έν τω μεταξύ όμως ή κόρη, από τον μεγάλο φόβο της και από την άγωνία της, είχε χάσει τας αισθήσεις της. Ο Θεόφιλος ήρχισε να φοβείται για την κατάστασιν της Κασσιανής. Έξικολουούσε να την κρατή στην άγκαλιά του λιποθυμίστην και άνισθητή. Άλλ' έτσι ήτο άπειρώς ώριωτέρα, τώρα με τα κατάκλιεστα μέτρα της και τα ώγρα μάγουλά της.

— Και έξω ή καταιγίδα έξικολουούσε να μαινεται, ο άέριος φυσούσε λυσταμένος και ή βροχή μανιασμένη κτυπούσε στο σπιτάκι του κήπου.

Ο μεγάλος όρκος ενός μεγαλητέρου έρωτος.

— Άρχισε να γλυκοχαρίζη. Η καταιγίδα είχε περάσει πειθακάμονο ή βροχή έξικολουούσε άκόμη.

— Η Κασσιανή είχε συνέλθει κ' έψιθύριζε τώρα:

— Να φύγω, να φύγω, Θεόφιλε. Η νύκτα αυτή θα μείνη άλησμονήτη και τ' σκοτάδι θα μου σκεπάζη την ψυχή αιώνια. Είμαι ένοχος γιατί ήλλα, ένοχος γιατί έμεινα τόσες ώρες έδω. Τώρα αισθάνομαι περισσότερο από κείνη άλλη φορά την ένοχη μου καιθίλω να φύγω.

— Πήγαινε, Κασσιανή, πήγαινε, αλλά έσυρε ότι δεν θα ξανάρθω πειά. Έσυρε ότι κάθε στιγμή που θα περνώ μακριά σου θα με σκοτώνη. Και τού θανάτου μου ή αίτια θα είσαι σύ. Πήγαινε, Κασσιανή, σβύσασε τώρα τ' άστρα.

— Ο Θεόφιλος την συνάδουσε μέχρι την πόρτα του πατρικού της μαγάρου, κρατών τ' άβρα και πάλιευκα χέρια της: μέσα στα δικά του.

— Θά φύγεις τώρα; τήν ήρώτησε.

— Ναι, άπληγησε ή Κασσιανή.

— Και δεν θα ξανάρθης ποτέ πειά στο σπιτάκι του κήπου, στο έρρο τούτο μέρος, όπου παύουν οί πόνοι της ψυχής μας.

— Η Κασσιανή δεν απήγησε. Άλλά κι' αυτή τώρα έσφιξε τ' χέρια του Θεοφίλου κι' άφισε να φύγη από τ' στήθος της ένας βαθύς στεναγμός. Έστερα, έλαφρη σαν πουλί, ώρμησε προς την πόρτα, ψιθυρίζουσα:

— Μαζή σου, πάντοτε μαζή σου, Θεόφιλε!

— Εκείνος την παρακολουούσε που έχάνετο. Έστερα, όταν πλέον ή πόρτα έκλεισε, ο Θεόφιλος έτήσχεσε: σ'ά μάτια του στέν ουρανός και έκαμε όρκο φοβερό:

— Νά μη με λένουν Θεόφιλο άν δεν σε κάμω, ώ Κασσιανή την πει εύτυχισμένη γυναίκα του κόσμου. Άν έκαμα μία παραφροσύνη κ' έπληρα σύζυγον την Θεοδώρα, τώρα θα κάμω μία σωφροσύνη που θα την χωρίσω, θα λωρίσω αυτή και θα πάρω έσένα για σύζυγό μου, για βασιλίτσα ώρνια μου. Έσύ θα βασιλεύσης, Κασσιανή, ήτι μέσα στην καρδιά μου, αλλά και στον κόσμο όλόκληρο.

Απολογία άμαρτωλού.

— Η βασίλισσα Έφροσύνη, προβλέπουσα επικείμενον τ' τέλος του συζύγου της βασιλέως Μιχαήλ, ήθέλησε, προτού άκόμη ο Θεόφιλος άνεθ ή στον θρόνο του Βυζαντίου, να τον νουθετήση και να τον πείση να γυρίση πάλιν στον όρκο της άρετης, από τον όποιον είχε φύγει χάριν της Κασσιανής. Η βασίλισσα ήσθάνετο μεγάλην στοργή για την Θεοδώρα και δεν ήθελε να την δη άδικημένη.

— Έκάλεσε λοιπόν τον Θεόφιλο και τού είπε:

— Ο πατέρας σου αυτήν την στιγμήν παλεύει με τον θάνατον και αίτια τού θανάτου του αυτού είσαι έσύ, Θεόφιλε.

— Έγώ; αλλά πώς; Τί έκαμα λοιπόν για να πικράνω τόσο τον πατέρα μου;

— Τί έκαμες; Άλλ' έδώ και τόσον καιρό τί άλλο κάνης παρά να λησμονής ότι είσαι συμβασιλεύς, να λησμονής ότι είσαι σύζυγος, να λησμονής ότι είσαι ο μέλλων βασιλεύς όλων μας και να θυμάσαι μόνον...

(Άκολουθεί)

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΟΘΩΝΟΣ

Α 10. 33 (Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

— Συγχωρήσατέ με. Μεγαλειότατε. Σας έπικράνη. Είμαι άλήθεια.

— Ά, ναι. Παρά πολύ. Τον τελευταίον αυτόν καιρό ή καρδιά μου έσπαράχθη από την δύνην και ή ψυχή μου έβουβίσθη σε πένθος βαρύ. Ήλιον στιγμιαί που τ' λογικό μου έσάλυσε από την σωρεία των σκληρών περιπετειών. Έφθασα μέχρι του σημείου ν' αναζητήσω την γαλήνην της τρικυμισμένης μου ψυχής εις πράγματα έξωφρενικά. Έφθασα μέχρι του σημείου να ζητήσω την πραδοσιν του θρόνου μου εις τ' παιδί σας, εις ένν νόθο. Κι' αυτά μόνον και μόνον για να έξαγοράσω την ήσυχίαν μου...

— Τ' παιδί αυτό δεν υπάρχει πλέον, Μεγαλειότατε. Ούτε ο άνθρωπος εκείνος υπάρχει πλέον.

— Αδιάφορον.

— Και οί δύο, τ' παιδί και έκείνος, ύπληζαν δι' έμ'ε δύο μοιραία όντα. Η κακή μου τύχη μου τούς έδωσε για να με παιδεύη. Τώρα ο καλός Θεός μου τούς έπήρε. Έγχεσα αυτούς, άλλ' άποκτώ πάλιν έσας, εις τόν όποιον θ' άπερώσω όλην μου την ζωήν. Καθε πνοή μου για σας. Θά ζω μόνον για να σας κάμω να λησμονήσετε. Δεν θα είμαι παρά μία σκιάδα σας. Άρωπιωμένη Πηχη μου ν' αποβάνω και πίπτω άμέσως νεκρή.

— Δεν χρειάζεται τόσο ένθουσιασμός, Μεγαλειότατη. Σας επαναλαμβάνω: Είμαι άδύνατον ν' άγραπθώμεν έμεις.

— Γιατί τ'ό λέτε αυτό; Άγαπήτε λοιπόν άκόμη έκείνην;

— Ά, σας παρακαλώ, μη μου μιλήσετε πλέον για την δυστυχισμένην γυναίκα. Είμαι ήρωσούλα. Και οί δύο μας την κατασχάσαμε δυστυχή. Άς την άφήσουμε τώρα ν' αποθάνη εν ειρήνη.

— Ν' αποθάνη.

— Ναι, αυτή την στιγμήν ίσως να την τοποθετούν στο φέρετρον.

— Είναι άπνευστε λοιπόν;

— Όχι. Τήν έδολοφώνησαν.

— Όλίγα λεπτά σιωπής άκρας έμεσολάθησαν, ώσαν έκείνην την στιγμήν να έτερουσαν κάποιον νεκρόν.

— Κατόπιν συνεχίσθη ή διάλογος:

— Μετά δύο ημέρες αναλαμβάνω πάλιν τ' καθήκοντά μου ως βασιλεύς. Η καρδιά μου δεν θα πάλλη παρά δια τόν λόν μου. Έργαζόμενος για τόν λαό θα έξαγγίζωμυ. Φροντίστε τώρα να έξαγγισθής και εσείς. Ο Θεός που θέλει εις αυτή την στιγμή μέσα εις τ' ζώτα της ψυχής σας ως μάς συγχωρήση και ως μάς δώση την όντανίαν και την φωτησίαν να εργαθώμεν για την Έλλάδα.

— Ο Θεός!... ο Θεός!...

— Αυτός ο διάλογος ο-ήμεβετο μεταξύ του Όθωνος και της Άμαλίας μετά εις τ' Ανάκτορα δύο ημέρας κατόπιν. Στο διάστημα των δύο αυτών ημερών ο Όθων ούτε μίαν φοράν δεν έπεσκέφη την Μαριαν και τ' νοσοκομείον. Ήτο πλέον βέβητος ότι θ' αποθάνη κ' έφοβείτο μήπως τ' μοιραίον έπήρχετο κάποιαν στιγμήν που αυτός θα ήτο κοντά της. Ο θνατός της Μαρίας τού έκαλε πλέον για πάντα τόν όρκο, ο όποιος θα τόν δδηγούσε μέσα εις τ' περιβάλλον, υπό τ' όποιον έπόθησε κάποτε να ζήτη. Η Μπρία θά έχάνετο για πάντα και ή καρδιά τού Όθωνος θ' άποφενούτο τού έρωτος. Δεν θα ύπληξε μέσα εκει παρά μία γλυκειά άνιμνησις της τραγικής του περιπετειάς.

— Ο Όθων ήτο εύαίσθητος ήτο όμως και επιπόλαιος. Μπορούσε κάλλιστα να λησμονήτη σήμεραν εκείνον τ' όποιον έλάτρευε χέδς. Ο χαρκτηρ του ήτο παράφρονος, άκριβός και ή παραφροσύνη του τόν ώδηγούσε εις τ' άκρα. Άγαπούσε μανιωδώς αλλά και λησμονούσε άκριαίως.

— Έπήζε όμως παντα ειλικρινής πός τον έαυτό του γι' αυτό έξη-τούσε τώρα να επανορθώη τ' σφάλμα του. Έγκατέλειπε τόν θρόνον του χάριν μάς γυναικός. Τώρα έδλεπε ότι αυτό που είχε κάμει δεν ήτο παρά ένα έγκλημα. Είχε κληθή να κυβερνήση ένα λαόν και αυτός εγκατέλειπε τόν λαόν αυτόν και τόν έρωπιε εις την άναρχίαν για να ίκανοποιητή τ' έρωτικό του καπιρτισίο. Ά, μα αυτό ήτο παρά πολύ.

— Έξήρχετο πλέον τών όριων τού άνωρωπισμού και έβρυνεν εις την κτηνωσίαν.

— Δεν ήτο μόνον άπέναντι του λαού του ύπεύθυνος ο Όθων, άπέναντι της βασιλείσσης, άπέναντι τού ίδιου του έαυτού, αλλά και άπέναντι τών γονέων του και τών άλλων συγγενών του εις τ' έξωτερικόν.

— Τώρα έννοούσεν ότι όλα εκείνα τ' παράτομα που είχαν επιχειρήση δεν ήσαν παρά έργα παράφρονος.

— Άλλά ο Όθων δεν ήθελε γ'α καταστραφθ. Έδλεπε τώρα ότι μόνον μέσα εις τ' παλάτι μπορούσε, σαν ήθελε να εύτυχήτη και όχι μέσα στην έρημη καλύβα μαζή με την Μαριαν, όπως κάποτε, επάνω στην έρωτικόν τ'ν έξαψιν, είχαν όνειροπολήσει.

— Κ' έγύμισε πίσω με την καρδιά άναποδογυρισμένη. Σ' αυτό τόν έβουβήσαν τ' μέσος του Κανάρη, ή διαδήλωσις τών φίλων του, ο άναθρασμός του λαού και ή κατάστασις, εις την όποιαν είχε φθάσει ή Μαρία.

— Είγα-είγα θά την λησμονούσε τώρα όλα, και δεν θά τ' ένεθυμείτο παρά ώταν όνειρον.

— Και ή Μπρία; Τ'ό θυμ'αυτό της έρωτικώς μνίας τού Όθωνος; Η Μαρία, ή όποια έφάδαζε τώρα από τ'α τελευταίως κτυπήματα της μοίρας επάνω εις ένα κρεβάτι νοσοκομείου;

— Τί θα έγίνετο αυτή; Θ' άπέθνηκε; Έτσι λοιπόν; Θά την άφινε ο Όθων ν' αποθάνη έρημη κ' έγκαταλελειμένη, χωρίς να κάθεται κοντά της στ'ε τελευταίε, της στιγμές, χωρίς να της διατ'ε τ' χέρι, χωρίς να την ένθαρρύνη;

(Άκολουθεί)

ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΓΕΩΡΓΗΣ. Νεαρός ο τοιογαγός. ΦΕΡΜΑΝΔΗ. Η ούζυγός του.

(Πρότινον μινών νυμφευθέντες)

Γεώργης, (καθήμενος πρό του γραφείου του και νομίζων ότι εινε μόνος, άναγινώσκει επιστολήν εκ μ'ας δέσμης, εύδοκωμένης έμπρός του. Μεγαλοφώνος μονολογών) — Ά! άπόλαυσι! Μόνον οι γυναίκες μπορούν να γράφουν τόσο θαυμάσια πράγματα.

Φερμάνη, (εισιδούσα χωρίς να γείνη άντιληπτή από τον Γεώργιον. Είρωνικός) — Άλήθεια!

Γ. (άναπνέων) — Έ; Είσαι αυτού; (μαζεύει τ'ς επιστολάς ζωηρός και άφου τ'ς κλείση εις τ'ο συρτάρι του διευθύνεται προς την Φερμάνην νά την φιλήση. Έκείνη άποφείγει)

Φ. — Όχι, κύριε!

Γ. — Τί; Ούτε ένα φίλι; Ένα φιλάκι;

Φ. — Τί έδιάρθες εκει;

Γ. — Πού τ' εύδοκωεις άπόλαυσι.

Φ. — Έ...

Γ. — Μην άρσενισαι. Σε άκουσα.

Φ. — Περίεργη... Άς δούμε όμως' αυτά τ' χαριά...

Φ. — Από τ'α γράμματα.

Γ. — Πάντα χαριά ειναι... εις τί μπορούν να ού ένδιαφέρουν. Έν τούτοις, επειδή πρόκει να μη έγω μωτικά από όνα, μάθε δι' αυτά τ'α γράμματα μου τ' ένεισοιούθη ο Ροβέρτος, τόν γνωρίζεις καλά, ο άνθυπολογαγός ο όποιος...

Φ. — Σώπα! Είπε περιττόν να λες γράμματα.

Γ. — Σε βεβαίω, αγαπητή μου Φερμάνη.

Φ. — Δείξε μου αυτά τ'α γράμματα.

Γ. — Δεν εινε δυνατόν. Είπε μωτικά και ο Ροβέρτος...

Φ. — Ο Ροβέρτος! Με νομίζει λοιπόν τόσο πολύ κοντή; Άρρησ αυτόν τόν άνθυπολογαγόν ήνονον και άπάντησέ μου ειλικρινώς. Διατί δεν θέλεις να δώ αυτά τ'α γράμματα; Δείξε μου τα.

Γ. — Μά! έξακολουθείς;

Φ. — Άν θέλεις;

Γ. — (άποροιστικός) — Όχι!

Φ. — Έστο! Μόνον να μη έκπαλγης άν κάμω τ'ό ίδιο άπέναντι σου. Άνημογυρις μυστηρία; Θά δημιουργήσω Έχεις μυστικά; Θά έχω και μιλίστα έχω. Άν σου άναγνωρίζω όμως τ' δικαιώμα να μου ζητήσης πλέον εξηγήσεις. (Καθήμενη ένώπιον κορού). Μαρτίς να διαβάρης τ'α γράμματα σου. Έγώ θα διαβάσω τ'α δικά μου. (Άνοιγει τ'ο κομύ, έξάγει μίαν δέσμην επιστολών και έτοιμάζεται να τ'ς άναγνώση.)

Γ. — Μη, Φερμάνόδλα μου, έσο λογική.

Φ. — (άναγνώσκουσα) — Απόλαυσι! Απόλαυσι. Μόνον οι άνδρες (στεφομένη προς τόν Γεώργιον) ήτι οί σύζυγοι—είναι για να γράφουν τόσο θαυμάσια πράγματα.

Γ. — Τίος ειναι αυτά τ'α γράμματα;

Φ. — Τού Ροβέρτου, γνωρίζεις, τού Ροβέρτου τού φίλου μου τού άνθυπολογαγού.

Γ. — Πάθος είναι τ' άστέα.

Φ. — Άν ειναι άστέα. Αυτός μου τ'α ένεισοιούθη.

Γ. — Συγγνώμη. Έχεις γράμματα κομμμένα μέσα σ' ένα κλειδωμένο συρτάρι. Είμαι δικαιωμά μου να γνωρίζω εκείνον, ο όποιος τ'α έχει γράψει.

Φ. — Ήσυχασε. Άν θά μπορούσαν να σε ένδιαφέρουν. Μόνον για μένα γράφω.

Γ. — Για όνα;

Φ. — Ναι! Και άν ήξευρες με τί θαυμάσια λόγια!

Γ. — Έ;

Φ. — Και με τί τρυφερότητες! Και με λόγια που μιλούν στην καρδιά!

Γ. — (Πληούρον και θέλον να πάρη τ'ς επιστολάς) — Κόψε μου αυτά τ'α γράμματα.

Φ. — (Κλειδώνουσα αυτά ταχέως εντός του κομού) — Πολύ άσφα... Όχι πριν μου δείξεις τ'α δικά σου.

Γ. — Έστο άφ' ού τ' θέλεις. (πηγαινει να άνοίξη τ'ο γραφειον του). Νάτα. Άν σου είχα μιλήσει ποτέ γι' αυτά, διότι μου έφάνετο περιττόν. Αυτά ειναι και άλλα γράμματα της νεανικής μου ζωής... Βλέπεις λοιπόν δεν ειναι καθόλον μνηστροιάδη και ή έπιμονή σου πρόκει να σου φανταστώ πολύ γελοία... Και τώρα, άφ' ού σου εξηγήθη, άνοιξε αυτό τ'ο συρτάρι.

Φ. — Διατί έφύλατες αυτά τ'α γράμματα;

Γ. — Με υποβάλλεις λοιπόν εις άνάγκισιν; Έστη. Έ, λοιπόν, αγαπητή μου φίλη, έξ άγάτης προς σ'ι έφύλαξα αυτά τ'α γράμματα... να έξ ά-

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΠΡΟ ΚΟΣΥΜΦΩΝΟΝ ΙΟΥ

Έτος 1773, Ίνουαριού 6, Νίος. Είς τήν δόξα του Κυρίου Ήμων Ίησού Χριστού. Είς τ'ς προσβάλας τή; ύπερευλογημένης δεσποτικής ή ιαύ Θουοόκου και άειπαθένου Μαρίας τών άβων Ερζσεβίτων και Ίσαποστόλων Βασιλέων Κωνσταντίνου και Έλένης, τού άγίου ενόξου και μεγαλομάρτυρος Προκοπίου και πάντων τών Άγιών τών άπ' αίωνών εύαρεστησάντων, Γένους, Κύριε, τ' έλεος σου έφ' ή ά καθάπερ ήπίσαμεν επί Σε, συνίστησε Γάμον Συνάλλαγμα, καθώς διαλαμβάνουσι οί θεοι και ιεροί κανόνες της Άγίας Καθολικής και Άποστολικής τού Χριστού Έκκλησίας τ'ς Νέας Ρώμης, ως διαλαμβίνει τ'ο Κερά Β Βασιλικό, γυνή τού Γιακουμάκη Σπαθάρου ει; τήν γυναικα θυγατέρα της ο όματι Άνεξίω δι' άνδρα της νόμιμον και διαλογικόν τόν Γιαννάκι, τόν υιόν Ήλλα Χέλιου. Έπειτα της δίδουσι τήν εύχην του Κυρίου Ήμων Ίησού Χριστού και της Θεοτόκου και τήν εύχην τών γονέων της.

Έν πρώτοις δίνει τ'ο Κερά Βασιλικό της θυγατρής της τήν εύχην τού πατρός της και τήν ιδιικήν της. Έπειτα της δίδουσι τ'ο σπτή με τ'ό κάτω στήν Πάντα. Ένα πάκο και ένα σκάνεσο στρογγυλό, δύο κασέλλες καριδνίες, μία κασέλλα τ'αβλ-νη, δύο ππλοματα μεταξωτά, ξεη ζευγάρια σεντόνια χρυσόπλεκτα, τρία ζευγάρια μαξιλάρια μεταξωτά, τέσσαρες κορυφές εις έκα χαραιν σπητιού και ένα τηγάρι, ένα βδοι, μία μπόλια χρυσή, δύο ζευγάρια χρυσοκουρτίνες, ένα χρυσομάνδηλο, τρείς ντουζίνες πετσέτες, τρία ταβλομάνδηλα, ένα τεσάκι εις ρούχα, δύο λαμπού; μετσόνια ένα ζευγάρι σκουλαρικια, τέσσαρα δακτυλίδια, 4 έμπομπήρουσα και από όλες της μασαρίες τού σπητιού, και ως πράγματα της δίνει από τού πατρός της χωράφι που έχει τ'ό άλλων με τις κατοικίες, τ'ο χωράφι τών Πρωτογένηδων με της σικιές. Αποθανόντος και της σφορις και της έληξ ή δέν γυρένη ο άδελφός μου να εινε ιδιόν της και να τρώγον της μισές σικές έως να ζω, και μετά τόν θάνατόν μου να εινε εις τήν έβουσίαν τους τ'ο χωράφι στήν Πάντα τ'ο χωράφι τών Άγιών Άναργύρων, εις τήν θέσιν της έληξ και τήν εύχην τών γονέων της.

Από τ'ό έτερον μέρος ο κύρ Ήλλιας όμου και ή γυνή του τού Καλίστη δίδουσι τού υιού τους τού Γιάννη τήν εύχην του. Είς τού Κόκτη τ'ό επάνω χωράφι με της έληξ, τ'ο λεμβαδακι στέν Κάρμπο, τ'ο σπήτι καθώς εύρισκονται με της τι; σύρμες νερό να βγάνη από μέσα, μία κασέλλα καρένα και όστε να έσπι και οί δύο να κήθηται μέσα. Τ'ο μισό άμπέλι στής ροδιές, ένα χαραιν τού σπητιού, ένα τηγάρι, δύο στανιολές, ένα ζευγάρι σκουλαρικια κουδονάτα, μία ροζέτα χρυσή, ένα τεσάκι μετ'ο καλλί, ένα ζευγάρι σεντόνια μεταξωτά, μία άλλαξιά ρούχα γυναικεία, ένα ταβλομάνδηλο, τρία έμπομπήρουσα, και γοβόσια μετρητά έκάτον. Αυτά άλλαξές ρούχα τούχλα, ένα βουσι και τήν εύχην τους. Κατά τ'ο άθροπίον ήμων και άποθαίνουσι άτακνοι, τ'ο καθενός τ'ο πράγμα θά πείνη εις τους προθύτους. Και δια τ'ό βέβιον του παρόντος εις κάθε καιροφ υπόδειξιν έγινε τ'ο παρόν με άξιολόστους μάρτυρας.

Νικόλαος Ιερρός Σακελλάριος μάρτυς, Γεώργιος Έρδος μάρτυς, Σπυρίδων Βιλέτας μάρτυς, Κατ'εξηάκης Σταματης μάρτυς.

Πέτρος Φροντίσας Οικονόμος έγγραφα τ'ο παρόν και μαρτυρώ.

Φ. — Και έπροδότη.

Γ. — Έχεις δικαίον. (Παρατηρών σκεπτικός τ'ς σχομιές επιστολάς). Πώς κατόρθωσα και εύρισκα αυτά θαυμάσια!

Φ. — (Αδουσα εις αυτόν τ'ς επιστολάς). Και αυτά ήλιωθήκατε. Μα τήν αλήθεια δεν καταλαμβάνω τίποτα. Οί άνθρωποι ειναι τόσο κοινοί καμμά φορά. (Τόν φιλεί).

Γ. — (καθίζων αυτήν πλησίον του και κρατών αυτήν από τήν μέση). Έάν έδιαβάσαμε πάλιν τα γράμματα μου; θέλεις;

Φ. — Όχι σου τ'ό έπιστολα.

(Καθήμενοι όνας παρά τόν άλλον και κρατούμενοι μετ' τρυφερότητος άρχίζουσι να άναγινώσκουσι τ'ς επιστολάς).

PAUL BERGÉ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΥ

ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΚΑΙ ΝΕΟΙ, ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΑΥΓΟ Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΑΜΟΥ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΒΔΟΜΑΣ

Πολλοί μού γράφουν γιατί έκαμα την σκέψην να διακόψω τον Διαγωνισμό του πολιτικού γάμου. Τους άπαντώ λοιπόν και τους λέγω: "Ελαβα τουλάχιστον 40 γράμματα από διαφόρους γονείς, οι οποίοι με εξόρκιζαν να διακόψω τον άγωνα μου επειδή τα κορίτσια των ηρώων να συζητούν σοβαρώς το ζήτημα του πολιτικού γάμου. Έν τοιαύτη περιπτώσει ήμουν υποχρεωμένος να διακόψω τον διαγωνισμό γιατί δεν ήθελα να γίνω έγω άφορος να μαλώσω οι γονείς με τα παιδιά των. Αργότερα, όταν οι γονείς αυτοί, θα άντιληφθούν ότι ο πολιτικός γάμος θα είναι ή σωτηρία των παιδιών των, τότε θα επανέλθω και θα επανέλθω ορμητικά.

ΝΟΡΑ

Σήμερα δημοσιεύω για τελευταία φορά τον κατάλογο των υποψηφίων του πολιτικού γάμου. Όσες και όσοι είχαν άσχημα άλληλογραφία μετρούν καλύτερα να την συνεχίσουν μέσω της "Σφαίρας" από της Στήλης των ιδιαιτερώων.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΓΝΩΜΑΙ

Τον θεσμό του Πολιτικού γάμου εγκρίνω ολοψήφως. Ακούρατος Τεμπέλης.

Γάμος, όποιος σηρίζεται εις τό συμφέρον, ό όποιος δεν είναι συνέχεια μιας άληθινής και πραγματικής άγάπης είτε θρησκευτικός λέγεται είτε πολιτικός, είναι ξένος προς την προσημούν μου. Με συμφωνούσας δέχομαι άλληλογραφίαν Α. Λαϊπ, Ρ. Ρ. Αθήνα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Παρακαλώ την δίδα Νίκα, (Πειραιεύς), να μού γράψη διά μέσου "Σφαίρας" τα χαρακτηριστικά της. Ίδικά μου: μελαγχολικός, 22 ετών. Τσάν-Τσούν-Λίν, Πειραιεύς.

Ντε Σαγκρόν, σάς συγχαίρω διά τον όδολογοισμόν σας. Έχον και έγω τας αυτάς με ήμιας ιδέας, ζητώ την γνωμίαν σας. Geatrice.

ΠΙΝΑΣ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

5 δραχ. κάθε δήλωσις

(Από τον πίνακα αυτόν οι γένοι θα διαλέξουν τας Νύμφας του πολιτικού γάμου. Φροντίσατε να της γνωρίσατε).

ΠΡΩΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

- Μερόπη Βλασταράκη, Χανιά.
- Καίτη Καφάνη, Αθήνα.
- Αγγαία Νίκα, Πειραιεύς.
- Ειρήνη Δρανδάκη, Αθήνα.
- Μαρία Χιώτη, Αθήνα.
- Εσμεράλδα, Κόκκινο.
- Πουλέ, Αθήνα.
- Λίνα Καβαλλιέρι, Αθήνα.
- Πόνη Πατρού, Αθήνα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΒΔΟΜΑΣ

Λυλό.

ΤΡΙΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Αντιγόνη Παπαδάκη

ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Πικραμένη προσφυγοπούλα.

ΕΚΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ανθος Μαΐου, Αθήνα.

ΠΙΝΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

5 δραχ. κάθε δήλωσις

(Από τον πίνακα αυτόν τα κορίτσια θα διαλέξουν τον γαμβρόν του πολιτικού γάμου).

ΠΡΩΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

- Μάριος, Αθήνα.
- Μαρίνος Σταθόπουλος, Κ. Λάμια.
- Μητρος Διοσκουρίδης Πύλος.
- Νέος Σαρκούτ, Αθήνα.
- Αγόρι, Κιλκίς.
- Ίπποτης των Πατρών.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΒΔΟΜΑΣ

- Γ. Μ. Χαραμής.
- Απλησιμένο αγόρι, Θεσσαλονίκη.
- Σπυριδών Μιθός, Θεσσαλονίκη.
- Χιονοσκεπής Όλυμπος.
- Νέμος Μανδέβ.
- Ζούτζε.
- Ν.κ. Θεμελής Παύρι.
- Κωνστ. Παναγιώτου, Αθήνα.
- Φεοφάνης Ραυτοπούλος, Πάτρα.
- Παναγιώτης Γιαννοπούς, Ν. Φάληρον.
- Αθ Σόμπας, Αθήνα.

ΤΡΙΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

- Αδρήλιος Π., Ναπολέον Β'. Αίθνη, Χρ. Θεοδωρακόπουλος, Μαγευμένος νέος, "Α-

γνωστος 'Οδοιπόρος, Νίκος Ροδάνθης, Κρήτη, Ίωάν. Τσιάλης, Καρδούλα χωρίς ταίρι.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

- Ινσόνου, Αθήνα.
- Μαγευμένος, Λάρισα.
- Τσάν Τσούν-Λίν, Πειραιεύς.

ΠΕΜΠΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

- Ρουμελιώτης, Εδουναία.
- Ξανθός νέος, Ξυλόκαστρον.
- Παραγγελιοδόχος, Αθήνα.

ΕΚΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

- Dave Winter, Αθήνα.
- Πάρις, Αθήνα.

Όνειροπόλος βροκός, Πειραιεύς.

ΕΒΔΟΜΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

- Πίπης, Αθήνα.
- Αλογοπιεμένο φανταράκι.
- Μεριστογελής, Μύτικα.
- Νέος Βοτανικός, Αθήνα.
- Πραπρανοίάρης.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΒΔΟΜΑΣ

- Μαϊάνδρος, Κρήνη.
- Ακούρατος Τεμπέλης.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΗΛΩΣΕΩΣ

Κόψατέ το και στελεμάτε το στα γραφεία της "Σφαίρας" συνυποδεικνόμενον με 5 δραχ.

Έγκρινω πληρότητα τον θεσμόν του πολιτικού γάμου και θέλω να λάβω μέρος εις το Δημόψηφισμα

Υπογραφή ή ψευδοώνυμον

Η Δις Νόρα

ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΛΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ

Η ΔΗΣΤΕΙΑ

ΤΩΝ 15 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΔΡΑΧ.

Δεφτά, ρε Μανιώ μου, λεφτά να δώσω τα υάρια σου μια φορά, φωνήεντα δυο φορές κι όχι έσύ που μου στέρνεις κάθε κίτη το μιστό σου και θαρρείς πως μου στέρνεις επί συστάσει τι αγαθά του Κρόι. σου.

Αλλά τί καταλαβίνουσε, ρε, κ' έ κείνοι οι χαλδαίαι πούχουε λεφτά; Τους τα παίρνουνε στο όρομο οι ληστές κι' απομένουνε πεσι καινούκαλο και γριζόν' έχεις έλαφράν. Μη-κες; Έχεις λεφτά του λόγου σου; Βάντο, άδρεφάκι στην κυκλοφορία να σε δη κι' ο Θεός.

Η τάμα, ό φάντης, ό παπάς, ή γυναίκα, τό ραγιό, ή γιομβ, τσιόδα, άμαζάκι κωουζουκέ και ταξί μάρα Φάληρον και βούρ για τό Φάληρο. Δόμει τα υάρια τα φιλά ά ά δής πως τ' όφοντα Μα έσαι είνσι. Είκοινο, γλέπει, πούχουρε δόματα δεν έχουσε να μωσήσουε κ' έκειλο η ύχουσε να φάνε τον περιδρομο δεν έχουσε δόματα "Ε, ρε τύχη διαποδρομικά κι' διοβόρα.

Γιό σκέψου, ρε Μανιώ μου, ν' έχου' έμεις τα κατομύρια που κλέβην οι ληστές στην Πιρίβζε. "Εφτά γίμους θά κάναρε κ' ι θά παρ άμε άπ' τό ένεγρα άνωσταίσι (δια τό δώμα που σου κάναρε οι έσώστους άπρετάδες σου "Αλλά γλέτεις δεν έχ υμε ψι' ή πρός όζας και ταυροτόμους και ρέβουσε και γινόμασε, νεουρα ενικοί και πάμε άπα. "Ε, ρε τύχη θερ' ο'.

Ο ΒΛΑΜΗΣ

Πιρδίκου μ' π' άμ',
Οόρ, κολά δα' δεν ήσ'ν κ' ισού μέσ' στ' αούσκιν' του για να οι πιδόν' ει ληστιάδης κι' να ο' ήμαλουτίσ'ν, έρμουσαν τον πουντίκ'. Γλέπετα τώρα όπ' μου ψουφάς για έκδρομέ, για σπόρτ για για έσπορτ' Θά μ' πής και τ' έλχεσ λού άπάν' ο' για να ο' πάρ'ν οι ληστιάδης. Τού κτινά' ο' θά ο' έπαίρων για τα κορδόνια του; .. μά ούτ' άπου δαύτου δέ φοράς, ζωντόβουλο. Τό κακό θέ νατα ε όπ' οι ληστιάδης θά μ' ζήταγαν λιπτό για να ο' άφήσ'ν κ' ισού θά ήμ'ν περιλπουσε έω; θανάτου, όχι γιατί δέ θάχα κομμά τριαντορία χιλιάδες για να τ' ε δώκου και να ο' άρήκ'ν πορδ που δέ θάχα έξήντα κ' έβδρομή τα χιλιάδες να τ' ε τ' ε στείλου με τ'ν πορδάλησι να εε κρατήσ'ν μαζή τ' ε δια βίου.

Ταύτα κι μένος, γείσο' κι' όντιον μ'
ΜΗΤΡΩΟΣ ΚΟΥΡΝΟΓΑΛΟΥΣ

Αμοιρικότατον μπτερο κουρ.
"Αχ, τί κόρμας να μην είμαι κ' έγω έξ' Ίωαννίνων διά τ'ά με συλλήφουσι οι άμωρτωλοί και οι κλέπται διά να δημοσιεύων την προσωπικόττά μου εις τας έφημερίς της 'Ελλάς όπου θα έκακουν από τό κακό της ή κερδ θανάσαινα.

"Αχ, έσείς, μήτερο μου, γνωρίζετε παιδιόθεν πόσον μου γουστάει ο ληστικός βίος, όπου ζή τινός εις τό ύπαιθρον όπου ήμν μαγειρί να κατέχωμαι τά όρη κατά τας δρασοεράς όρας και ει ληστού ή τρ'βουδοϋν:

Ποιά είν' εκείνη που κατεβαίνει άπορρυμένη άπ' τό βουνό
Θά έβαζα και άρμα α όπου θά γινόμουν όσαν την κερία Βοιβοβλήου και θά με έφοβίτο ο' Αλξέξ, έκίνος ο' στρεβός σιζέξ μου, που να του βροδύ τα μάτια, και δεν θά με άφνε έτσι άκούρευνη", όπου δεν μου δίδει ούτε δέκα δραχμίδς διά τ'ά έπισκεύασο τας τριχάς της κεφαλής μου. Και άλλα πολλά.

Σας χαιρετώ και σάς εύχομαι και εις τό δικά μας έξ ένεκα του τοκετού της ήμερόνου της οικίας μας.

Κλέφτρα, μ' έλήστεψες προχθές κ' έπήρες σκόρβα την καρδιά μου κ' έπληρωσα για έσα φιλή τα μαλλιοκέφαλά μου. Καί ή εινθή ή φίλη σου και ή μελαχροινή γειτόνισσά σου κι' αυτές ή δύο έράθασε να κάινον να κομώματόσου. Δένα, Δουίξο, Μαντελέν, Καίτη, Αιλή, Μαρία, άπάνω μου όλες πέσασε σαν την μεγάλη ευμορία. 'Αλλη γλυκά μ' έφίλησε, σκλήρ'ά μ' έτσιμάησε ή άλλη κ' ή τειτή ή παιδ' του κίρτισσα ήηε τό λοόδι να μου βγάλη.

Κ' έσύ στο μέρος της καρδιάς, κυττοδσες πάντα, ρε μοργιόλο, γιατί στο μέρος της καρδιάς ήταν κρυμμένη ή πορτοφύλα.

ΟΙ ΠΛΕΙΣΤΟΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΔΑΠΑΝΩΣΙ ΤΟ ΗΜΙΟΥ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΘΕΝ ΔΥΣΤΥΧΕΣ ΤΟ ΑΛΛΟ ΗΜΙΟΥ.

Υπόχουσι σιγμικά καθ' ό; οιαδήποτε θέσιν άν τηρεί τό σώμα, ή ψυχή διατελεί γονυκλινης.

Ο υντος εινε σάν άμάρτημα, όσον περισσότερον κοιμάται κανείς, τόσον περισσότερον θέλει να κοιμηθή.

Συζήτασις δύο Ιατρών ενώπιον άσθενούς.

Σε διοβριβόδι ότι εντενφοριδήςκαυετός.

Τι λέγει; Σφάλμας πολύ, άγαπητέ.

Είνε άπλοϋν κροσλόρημα.

Σφάλλος.. Καλά' θά τό ιδής εις την νεκροψίαν.

Ο ΖΗΓΚΟΣ

ΟΙ ΠΛΕΙΣΤΟΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΔΑΠΑΝΩΣΙ ΤΟ ΗΜΙΟΥ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΘΕΝ ΔΥΣΤΥΧΕΣ ΤΟ ΑΛΛΟ ΗΜΙΟΥ.

Υπόχουσι σιγμικά καθ' ό; οιαδήποτε θέσιν άν τηρεί τό σώμα, ή ψυχή διατελεί γονυκλινης.

Ο υντος εινε σάν άμάρτημα, όσον περισσότερον κοιμάται κανείς, τόσον περισσότερον θέλει να κοιμηθή.

Συζήτασις δύο Ιατρών ενώπιον άσθενούς.

Σε διοβριβόδι ότι εντενφοριδήςκαυετός.

Τι λέγει; Σφάλμας πολύ, άγαπητέ.

Είνε άπλοϋν κροσλόρημα.

Σφάλλος.. Καλά' θά τό ιδής εις την νεκροψίαν.

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

50 λεπτά ή λέξις

Jennes filles et jennes gants voulej vous vous distraire d'une correspondance anicale? Ecrivez: Héléne Anastasiades, P.R. Athènes.

Νατάλιαν Κυριακού, καλό ταξείδακι. Φρόντισον παραλάβης επιστολήν μου από Πόστ Ρεσάντ και έπιστρέψης την φωε. Β. Α.

Ανωούλα Αντωνίου, σάς άπήνησα δις εις Ρ. Ρ. Διατί σιωπής; Τι σου συμβαίνει; Μήπως άσθενή τό μικρό σου άγγελουδάκι; Αναμένω γράμμα σου. Β. Α.

Νατάλιαν Κυριακού, καλό ταξείδακι. Φρόντισον παραλάβης επιστολήν μου από Πόστ Ρεσάντ και έπιστρέψης την φωε. Β. Α.

Ανωούλα Αντωνίου, σάς άπήνησα δις εις Ρ. Ρ. Διατί σιωπής; Τι σου συμβαίνει; Μήπως άσθενή τό μικρό σου άγγελουδάκι; Αναμένω γράμμα σου. Β. Α.

Ποιά ψυχή έρωφίσε τον πό ο και έξρει να παρηγορήση ένα άρρωστο που πληώθησε άπ' την σκληρή άχαριστία της σημερινής κοινωνίας; Ας γράψη: Ανδρέαν Δημητριάδη, Δούλειαν Αβέιδελας.

Μορφαμένα κορίτσια—μαθήτριάι πώς θά περάσετε τό καλοκαίρι; Εύκαιρία. Δύο ελικρινείς φίλοι ζητούν τη φιλή σας. Γράψατε: Ανδρέαν Σαυρίδη, Poste Restante, Ένταύθα.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Δ. Βουίτσον, συνδρομή σας έλήθη. Δ'ατ. Δοτή, διά ποσόν λγών να μη δημοσιευθή. Αν ήθελε τό ελιμβάνουεν. Μπορείτε να μά; έξηγήσατε. Χρ. Χαραλαμπόπουλον, έξαρτάται από τό μέγεθος. Αντ. Παπουτοϋν. Στή διεύθυνσιν που μάς είχατε γράψει. Νικόλ. Γαλάτη, Γ Φωνητοίδη, Εύδοξην Τριανταφύλλιδου, λύσεις σας έδημοσίησαν άργά. Α. Κωνσάν, Κιάτον, ή δημοσιευσις του ποιήματος θά στοιχίση δραχ. 25. Αλέξανδρον Αθηνάϊον, τό δικό σας όρχ 15. Αναστ Νίκαν, όρχ. 25. Γεω. Μενάκην, ή δημοσιευσις τω σιχων θά στοιχίση όρχ. 30. Π Σαματάκον, δυστυχώς δεν καταποθώσασιν ν βροϋμε τό ββλλον. Λυπούμεθα που δεν σάς εύχριστήραμε. Ελένην Αθανασίδου, κφδινται περϊ άπατεώνος μηπως; Σίς συγχαίρωμεν. Λόκον, (25) Στελιανόν Ασρινόν (όρχ. 24), Σεράτιον (όρχ. 19), Τον (όρχ. 40), Τσόν Γεωργιάδον (όρχ. 1.0) Στέλιον Στέλιον, (όρχ. 22), Γεωργ. Σάββαν (όρχ. 20), Σάββαν Ιορδάνον, (όρχ. 100), παρακαλούμεν ελδοποιήσι με μά ει θέλατε να γίνη με τ' άποσταλέντα έργα σας, δι' ήν δημοσιευσιν των όποιων έξητηθήσαν τό πλησίον των όνομάτων σημειούμενα ποσά. Μά; είναι δύσκολον να διατηροϋμεν άρχίον.

Α. Βουίτσον, συνδρομή σας έλήθη. Δ'ατ. Δοτή, διά ποσόν λγών να μη δημοσιευθή. Αν ήθελε τό ελιμβάνουεν. Μπορείτε να μά; έξηγήσατε. Χρ. Χαραλαμπόπουλον, έξαρτάται από τό μέγεθος. Αντ. Παπουτοϋν. Στή διεύθυνσιν που μάς είχατε γράψει. Νικόλ. Γαλάτη, Γ Φωνητοίδη, Εύδοξην Τριανταφύλλιδου, λύσεις σας έδημοσίησαν άργά. Α. Κωνσάν, Κιάτον, ή δημοσιευσις του ποιήματος θά στοιχίση δραχ. 25. Αλέξανδρον Αθηνάϊον, τό δικό σας όρχ 15. Αναστ Νίκαν, όρχ. 25. Γεω. Μενάκην, ή δημοσιευσις τω σιχων θά στοιχίση όρχ. 30. Π Σαματάκον, δυστυχώς δεν καταποθώσασιν ν βροϋμε τό ββλλον. Λυπούμεθα που δεν σάς εύχριστήραμε. Ελένην Αθανασίδου, κφδινται περϊ άπατεώνος μηπως; Σίς συγχαίρωμεν. Λόκον, (25) Στελιανόν Ασρινόν (όρχ. 24), Σεράτιον (όρχ. 19), Τον (όρχ. 40), Τσόν Γεωργιάδον (όρχ. 1.0) Στέλιον Στέλιον, (όρχ. 22), Γεωργ. Σάββαν (όρχ. 20), Σάββαν Ιορδάνον, (όρχ. 100), παρακαλούμεν ελδοποιήσι με μά ει θέλατε να γίνη με τ' άποσταλέντα έργα σας, δι' ήν δημοσιευσιν των όποιων έξητηθήσαν τό πλησίον των όνομάτων σημειούμενα ποσά. Μά; είναι δύσκολον να διατηροϋμεν άρχίον.

Α. Βουίτσον, συνδρομή σας έλήθη. Δ'ατ. Δοτή, διά ποσόν λγών να μη δημοσιευθή. Αν ήθελε τό ελιμβάνουεν. Μπορείτε να μά; έξηγήσατε. Χρ. Χαραλαμπόπουλον, έξαρτάται από τό μέγεθος. Αντ. Παπουτοϋν. Στή διεύθυνσιν που μάς είχατε γράψει. Νικόλ. Γαλάτη, Γ Φωνητοίδη, Εύδοξην Τριανταφύλλιδου, λύσεις σας έδημοσίησαν άργά. Α. Κωνσάν, Κιάτον, ή δημοσιευσις του ποιήματος θά στοιχίση δραχ. 25. Αλέξανδρον Αθηνάϊον, τό δικό σας όρχ 15. Αναστ Νίκαν, όρχ. 25. Γεω. Μενάκην, ή δημοσιευσις τω σιχων θά στοιχίση όρχ. 30. Π Σαματάκον, δυστυχώς δεν καταποθώσασιν ν βροϋμε τό ββλλον. Λυπούμεθα που δεν σάς εύχριστήραμε. Ελένην Αθανασίδου, κφδινται περϊ άπατεώνος μηπως; Σίς συγχαίρωμεν. Λόκον, (25) Στελιανόν Ασρινόν (όρχ. 24), Σεράτιον (όρχ. 19), Τον (όρχ. 40), Τσόν Γεωργιάδον (όρχ. 1.0) Στέλιον Στέλιον, (όρχ. 22), Γεωργ. Σάββαν (όρχ. 20), Σάββαν Ιορδάνον, (όρχ. 100), παρακαλούμεν ελδοποιήσι με μά ει θέλατε να γίνη με τ' άποσταλέντα έργα σας, δι' ήν δημοσιευσιν των όποιων έξητηθήσαν τό πλησίον των όνομάτων σημειούμενα ποσά. Μά; είναι δύσκολον να διατηροϋμεν άρχίον.

Α. Βουίτσον, συνδρομή σας έλήθη. Δ'ατ. Δοτή, διά ποσόν λγών να μη δημοσιευθή. Αν ήθελε τό ελιμβάνουεν. Μπορείτε να μά; έξηγήσατε. Χρ. Χαραλαμπόπουλον, έξαρτάται από τό μέγεθος. Αντ. Παπουτοϋν. Στή διεύθυνσιν που μάς είχατε γράψει. Νικόλ. Γαλάτη, Γ Φωνητοίδη, Εύδοξην Τριανταφύλλιδου, λύσεις σας έδημοσίησαν άργά. Α. Κωνσάν, Κιάτον, ή δημοσιευσις του ποιήματος θά στοιχίση δραχ. 25. Αλέξανδρον Αθηνάϊον, τό δικό σας όρχ 15. Αναστ Νίκαν, όρχ. 25. Γεω. Μενάκην, ή δημοσιευσις τω σιχων θά στοιχίση όρχ. 30. Π Σαματάκον, δυστυχώς δεν καταποθώσασιν ν βροϋμε τό ββλλον. Λυπούμεθα που δεν σάς εύχριστήραμε. Ελένην Αθανασίδου, κφδινται περϊ άπατεώνος μηπως; Σίς συγχαίρωμεν. Λόκον, (25) Στελιανόν Ασρινόν (όρχ. 24), Σεράτιον (όρχ. 19), Τον (όρχ. 40), Τσόν Γεωργιάδον (όρχ. 1.0) Στέλιον Στέλιον, (όρχ. 22), Γεωργ. Σάββαν (όρχ. 20), Σάββαν Ιορδάνον, (όρχ. 100), παρακαλούμεν ελδοποιήσι με μά ει θέλατε να γίνη με τ' άποσταλέντα έργα σας, δι' ήν δημοσιευσιν των όποιων έξητηθήσαν τό πλησίον των όνομάτων σημειούμενα ποσά. Μά; είναι δύσκολον να διατηροϋμεν άρχίον.

Α. Βουίτσον, συνδρομή σας έλήθη. Δ'ατ. Δοτή, διά ποσόν λγών να μη δημοσιευθή. Αν ήθελε τό ελιμβάνουεν. Μπορείτε να μά; έξηγήσατε. Χρ. Χαραλαμπόπουλον, έξαρτάται από τό μέγεθος. Αντ. Παπουτοϋν. Στή διεύθυνσιν που μάς είχατε γράψει. Νικόλ. Γαλάτη, Γ Φωνητοίδη, Εύδοξην Τριανταφύλλιδου, λύσεις σας έδημοσίησαν άργά. Α. Κωνσάν, Κιάτον, ή δημοσιευσις του ποιήματος θά στοιχίση δραχ. 25. Αλέξανδρον Αθηνάϊον, τό δικό σας όρχ 15. Αναστ Νίκαν, όρχ. 25. Γεω. Μενάκην, ή δημοσιευσις τω σιχων θά στοιχίση όρχ. 30. Π Σαματάκον, δυστυχώς δεν καταποθώσασιν ν βροϋμε τό ββλλον. Λυπούμεθα που δεν σάς εύχριστήραμε. Ελένην Αθανασίδου, κφδινται περϊ άπατεώνος μηπως; Σίς συγχαίρωμεν. Λόκον, (25) Στελιανόν Ασρινόν (όρχ. 24), Σεράτιον (όρχ. 19), Τον (όρχ. 40), Τσόν Γεωργιάδον (όρχ. 1.0) Στέλιον Στέλιον, (όρχ. 22), Γεωργ. Σάββαν (όρχ. 20), Σάββαν Ιορδάνον, (όρχ. 100), παρακαλούμεν ελδοποιήσι με μά ει θέλατε να γίνη με τ' άποσταλέντα έργα σας, δι' ήν δημοσιευσιν των όποιων έξητηθήσαν τό πλησίον των όνομάτων σημειούμενα ποσά. Μά; είναι δύσκολον να διατηροϋμεν άρχίον.

Α. Βουίτσον, συνδρομή σας έλήθη. Δ'ατ. Δοτή, διά ποσόν λγών να μη δημοσιευθή. Αν ήθελε τό ελιμβάνουεν. Μπορείτε να μά; έξηγήσατε. Χρ. Χαραλαμπόπουλον, έξαρτάται από τό μέγεθος. Αντ. Παπουτοϋν. Στή διεύθυνσιν που μάς είχατε γράψει. Νικόλ. Γαλάτη, Γ Φωνητοίδη, Εύδοξην Τριανταφύλλιδου, λύσεις σας έδημοσίησαν άργά. Α. Κωνσάν, Κιάτον, ή δημοσιευσις του ποιήματος θά στοιχίση δραχ. 25. Αλέξανδρον Αθηνάϊον, τό δικό σας όρχ 15. Αναστ Νίκαν, όρχ. 25. Γεω. Μενάκην, ή δημοσιευσις τω σιχων θά στοιχίση όρχ. 30. Π Σαματάκον, δυστυχώς δεν καταποθώσασιν ν βροϋμε τό ββλλον. Λυπούμεθα που δεν σάς εύχριστήραμε. Ελένην Αθανασίδου, κφδινται περϊ άπατεώνος μηπως; Σίς συγχαίρωμεν. Λόκον, (25) Στελιανόν Ασρινόν (όρχ. 24), Σεράτιον (όρχ. 19), Τον (όρχ. 40), Τσόν Γεωργιάδον (όρχ. 1.0) Στέλιον Στέλιον, (όρχ. 22), Γεωργ. Σάββαν (όρχ. 20), Σάββαν Ιορδάνον, (όρχ. 100), παρακαλούμεν ελδοποιήσι με μά ει θέλατε να γίνη με τ' άποσταλέντα έργα σας, δι' ήν δημοσιευσιν των όποιων έξητηθήσαν τό πλησίον των όνομάτων σημειούμενα ποσά. Μά; είναι δύσκολον να διατηροϋμεν άρχίον.

Α. Βουίτσον, συνδρομή σας έλήθη. Δ'ατ. Δοτή, διά ποσόν λγών να μη δημοσιευθή. Αν ήθελε τό ελιμβάνουεν. Μπορείτε να μά; έξηγήσατε. Χρ. Χαραλαμπόπουλον, έξαρτάται από τό μέγεθος. Αντ. Παπουτοϋν. Στή διεύθυνσιν που μάς είχατε γράψει. Νικόλ. Γαλάτη, Γ Φωνητοίδη, Εύδοξην Τριανταφύλλιδου, λύσεις σας έδημοσίησαν άργά. Α. Κωνσάν, Κιάτον, ή δημοσιευσις του ποιήματος θά στοιχίση δραχ. 25. Αλέξανδρον Αθηνάϊον, τό δικό σας όρχ 15. Αναστ Νίκαν, όρχ. 25. Γεω. Μενάκην, ή δημοσιευσις τω σιχων θά στοιχίση όρχ. 30. Π Σαματάκον, δυστυχώς δεν καταποθώσασιν ν βροϋμε τό ββλλον. Λυπούμεθα που δεν σάς εύχριστήραμε. Ελένην Αθανασίδου, κφδινται περϊ άπατεώνος μηπως; Σίς συγχαίρωμεν. Λόκον, (25) Στελιανόν Ασρινόν (όρχ. 24), Σεράτιον (όρχ. 19), Τον (όρχ. 40), Τσόν Γεωργιάδον (όρχ. 1.0) Στέλιον Στέλιον, (όρχ. 22), Γεωργ. Σάββαν (όρχ. 20), Σάββαν Ιορδάνον, (όρχ. 100), παρακαλούμεν ελδοποιήσι με μά ει θέλατε να γίνη με τ' άποσταλέντα έργα σας, δι' ήν δημοσιευσιν των όποιων έξητηθήσαν τό πλησίον των όνομάτων σημειούμενα ποσά. Μά; είναι δύσκολον να διατηροϋμεν άρχίον.

Α. Βουίτσον, συνδρομή σας έλήθη. Δ'ατ. Δοτή, διά ποσόν λγών να μη δημοσιευθή. Αν ήθελε τό ελιμβάνουεν. Μπορείτε να μά; έξηγήσατε. Χρ. Χαραλαμπόπουλον, έξαρτάται από τό μέγεθος. Αντ. Παπουτοϋν. Στή διεύθυνσιν που μάς είχατε γράψει. Νικόλ. Γαλάτη, Γ Φωνητοίδη, Εύδοξην Τριανταφύλλιδου, λύσεις σας έδημοσίησαν άργά. Α. Κωνσάν, Κιάτον, ή δημοσιευσις του ποιήματος θά στοιχίση δραχ. 25. Αλέξανδρον Αθηνάϊον, τό δικό σας όρχ 15. Αναστ Νίκαν, όρχ. 25. Γεω. Μενάκην, ή δημοσιευσις τω σιχων θά στοιχίση όρχ. 30. Π Σαματάκον, δυστυχώς δεν καταποθώσασιν ν βροϋμε τό ββλλον. Λυπούμεθα που δεν σάς εύχριστήραμε. Ελένην Αθανασίδου, κφδινται περϊ άπατεώνος μηπως; Σίς συγχαίρωμεν. Λόκον, (25) Στελιανόν Ασρινόν (όρχ. 24), Σεράτιον (όρχ. 19), Τον (όρχ. 40), Τσόν Γεωργιάδον (όρχ. 1.0) Στέλιον Στέλιον, (όρχ. 22), Γεωργ. Σάββαν (όρχ. 20), Σάββαν Ιορδάνον, (όρχ. 100), παρακαλούμεν ελδοποιήσι με μά ει θέλατε να γίνη με τ' άποσταλέντα έργα σας, δι' ήν δημοσιευσιν των όποιων έξητηθήσαν τό πλησίον των όνομάτων σημειούμενα ποσά. Μά; είναι δύσκολον να διατηροϋμεν άρχίον.

Α. Βουίτσον, συνδρομή σας έλήθη. Δ'ατ. Δοτή, διά ποσόν λγών να μη δημοσιευθή. Αν ήθελε τό ελιμβάνουεν. Μπορείτε να μά; έξηγήσατε. Χρ. Χαραλαμπόπουλον, έξ

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΤΑΞΕΙΔΕΥΕΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ
ΜΑΖΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΑΡΛΩ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Κολητήρι.— Πατέλα μην της ρίξης της φλοίδες. Σά της φυλάτουμε νάν της βάνουμε μεσαύριο στα κόλυβα τής μάννας.

(Ο Καραγκιόζης άρχίζει να καθορίζει το πορτοκάλι. Μόλις όμως βγάλει μιά φλούδα, το πορτοκάλι άμέσως χωρίζεται στα δύο κι' από μέσα ξεπετιόνται μικρά νικέλια νομίσματα).

Καραγκιόζης.— Παναγία μου. Μέσα στο πορτοκάλι δλόκληρη τράπεζα. Κολητήρι, βούτα όλα τα πορτοκάλια και βάλτα στην τσέπη σου.

Κολητήρι.— Ζέ χω; α ε, βλε σύ.

Καραγκιόζης.— Τότε φάτα.

Κολητήρι.— Νά φάω και τὰ πενηνταράκια μαζή;

Καραγκιόζης.— Φάτα κι' αὐριο τὰ βρίσκουμε. Πές πώς τὰ βάλουμε στην τράπεζα.

Σαρλώ.— Καραγκιόζη, είσαι εύχαριστημένος;

Καραγκιόζης.— Πώς να είμαι εύχαριστημένος, αφού δεν μπορώ να κανω τή διαίτα που ρου' διέταξε ο γιατρός.

Σαρλώ.— Ποιά διαίτα σου διέταξε;

Καραγκιόζης.— Νά τρώω ολοπορτοκάλια.

Σαρλώ.— Έμπρός φάε.

Καραγκιόζης.— Μωρέ, δέ μου λές του λόγου σου, μάγος είσαι;

Σαρλώ.— Όχι.

Καραγκιόζης.— Τότε πώς διάολο γίνονται αυτά όλα τὰ μυστήρια εδω μέσα;

Σαρλώ.— Αυτά όλα που συνέβησαν από την στιγμή που μπήκες εδω μέσα, Καραγκιόζη μου, θά τὰ δής σε λίγες μέρες επάνω στο πανί.

Καραγκιόζης.— Στο πανί;

Σαρλώ.— Ναί. Η κομφαία που θά μās δοξάση και τους δύο έπαίχθηκε χωρίς να τὸ καταλάβης. Μεθαύριο θά δής και τή φάτσα σου.

Καραγκιόζης.— Έχει γούστο να με φωτωγράφιζαν και την ώρα που έτρωγα τὰ μαμαρόνια.

Σαρλώ.— Βέβαια.

Καραγκιόζης.— Και θά με δῆ ο κόσμος που έτρωγα;

Σαρλώ.— Βέβαια, θά σε δῆ και θά σε χειροκροτήση.

Καραγκιόζης.— Αυτά τὰ πράγματα δεν πρέπει να γίνονται, κύριε. Τι θά πῆ ο κόσμος όταν με δῆ να τρώω; Για κύτταξε τὸν Καραγκιόζη, από την μεγάλη πείνα που είχε έπιγες στο Παρίσι για να φάη.

Σαρλώ.— Και τί σε μέλλει έσένα τι θά πῆ ο κόσμος;

Καραγκιόζης.— Δεν εἶν' έτσι, κύριε, όχι. Έγὼ τὸν κόσμο τὸν έχω ανάγκη. Αὐριο, που ξέρεις, μπορεί να θείλω να ξαιαπαντρευτώ, μπορεί να θέλω να πάω την τσάτσα Μαρεϋ που έχει τὸ φραγκοραφάδικο στὰ Πετράλωια... Δεν κάνει να ρεζιλεύονται εἶσι οἱ γαμποί.

Σαρλώ.— Μά εδω υπάχριν τσέσες νυφάδες, Καραγκιόζη μου. Για κύτταξε; Θέλεις νύφη; Διάλεξε μιά από τής τρεις αυτές κυρίες.

Καραγκιόζης.— Διαλέγω τήν ξανθή.

Σαρλώ.— Φίλησέ την.

Η ξανθή.— Φίλησέ με, Καραγκιόζη μου, φῶς μου, πουλάκι μου, κρίνος μου.

Καραγκιόζης.— Μωρέ παιδί μου, μούργεται λιγοῦρα σάν να τρώω λουκουμάδες.

Η ξανθή.— Άχ, Καραγκιόζη μου, σ' αγαπῶ πολύ. Μ' έφαγες...

Καραγκιόζης.— Για άνθρωποφάγο με πέρασες, κυρά;

Η ξανθή.— Έλα λοιπὸν να παντρευθοῦμε και μη με βασαίξης πειά. Καραγκιόζη μου, ελα να σου πῶ ένα μυστικό.

Καραγκιόζης.— Τζάμπα;

Η ξανθή.— Δηλαδή τί τζάμπα;

Καραγκιόζης.— Για ν' ακούσω τὸ μυστικό σου πρέπει να πλερωθῶ πρώτα.

Η ξανθή.— Πάμε μέσα σ' εκείνο τὸ ιδιαίτερο σαλονάκι να σου πῶ τὸ μυστικό και να σε πληρώσω.

Κολητήρι.— Σά μου τὸ πῆς κι' έμένα, μωλή.

Έγὼ σ' ἀλαπάω και σά σε πάλω ζουναίκα άμα μεγαλώσω.

Η ξανθή.— Σπουδάξεις, μικρέ μου;

Κολητήρι.— Ναί.

Η ξανθή.— Τι σπουδάξεις;

Κολητήρι.— Νεκροσάφτης.

Η ξανθή.— Τι άστείο, τί χαριτωμένο. Είναι γιὸς σου, Καραγκιόζη;

Καραγκιόζης.— Αυτός δεν είναι γιὸς μου. Έγὼ είμαι πατέρας του.

Η ξανθή.— Πάμε τώρα, Καραγκιόζη μου, να σου πῶ τὸ μυστικό μου.

Καραγκιόζης.— Πάμε, πάμε. Μακαρία η' ὁδός...

(Η ξανθή παίρνει τὸν Καραγκιόζη και τρυπώνουν και οἱ δυὸ μέσα σ' ένα μικρὸ σαλονάκι).

Η ξανθή.— Λοιπὸν μ' αγαπῆς;

Καραγκιόζης.— Αφου τὸ θέλετε, μάλιστα.

Η ξανθή.— Θέλεις να με φιλήσης;

Καραγκιόζης.— Αφου τὸ θέλετε, μάλιστα.

Η ξανθή.— Έλα εδω στην άγκαλιά μου.

Καραγκιόζης.— Αφου τὸ θέλετε, μάλιστα. (Κάνει να τήν άγκαλιάση ο Καραγκιόζης κι' έξαφνα βίζει τής φωνές και τρέχει έξω από τὸ σαλόνι).

Η ξανθή.— Τι έπαθες, βρε χάχα;

Καραγκιόζης.— Βοήθεια, βοήθεια.

Κολητήρι.— Τι τρέχει, βλε μπαμπάκα; Έκλεττες τίποτα;

Σαρλώ.— Τι έπαθες, Καραγκιόζη;

Καραγκιόζης.— Η άπαιτή, ήτανε άπαιτός.

Σαρλώ.— Ποιά άπαιτή;

Καραγκιόζης.— Η άπαιτίτσα ήτανε άπαιτίτσος.

ΤΑ ΑΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΥ ΒΑΖΟΥ

Ο κ. Βίζος δέχεται μέσα σε μιά γυρισσινιέρα τήν έρωμένη του. Είναι μιά χήρα ολοστρογγυλή, με και μάτια μεγάλα, μαῦρα και με κατάνια μαλλιά. Ο κ. Βάζος ρελλαίνεται από τή χαρά του μόλις τήν βλέπει.

— Είμαι πολὺ εύτυχής που σάς βλέπω, τῆ; λέγει μελισταλάκιω.

— Κ' εἶναι εὐδαίμων, αγαπητέ μου κ. Βάζο, άπαντῆ ή χήρα.

— Αγάπη μου, άνακράζει ο κ. Βάζος, μόλις τρεις μέρες είναι που σ' έγνωρίσα κι' άμέσως σ' έκυρίευσες τὸ πνεῦμα τῶν Βάζων.

— Δεν σε καταλαβαίνω, αγαπητέ μου φίλε.

— Έκανες καλαμπούρακι, αγάπη μου. Καί τί ώραίο, τί χαριτωμένο.

— Δηλαδή;

— Δηλαδή είπες πῶς είσαι εὐδαίμων, εὐδαίμων, δαίμων, δαίμων, δηλαδή ο δαίμων τής κολάσεως θά πάρη τή γυναίκα μου.

— Η γυναίκα σας είναι μιά φόνισσα, φίλε μου, φωνάζει ή έρωμένη του.

— Χαλάλι σου κι' αυτό, γαυριῶ ο κ. Βάζος, χαλάλι σου. Φόνισσα, φόνισσα, γήσσα, δηλαδή πάπια. Η γυναίκα μου είναι μιά πάπια.

— Μάλιστα, κύριε. Μιά πάπια τεραστία.

— Όχι, όχι, άλλο πάλι, άλλο. Τεραστία, τεραστία, τερας, τερας, δηλαδή είναι και τερας είναι και γήσσα. Αγάπη μου, σου άξιζει, μα τὸν Θεὸ να γήης Βάζαινα.

Ο κ. Σφιριτιλόνης

Σαρλώ.— Δηλαδή;

Καραγκιόζης.— Δηλαδή ή γυναίκα ήτανε άντρας. Α, συμφορά μου.

Σαρλώ.— Όστε πάλι τήν έπαθες;

Καραγκιόζης.— Ακούς εκεί να νομίζω πῶς είναι κυρία και να τῆς κάνω τὰ γλυκά μάτια κι' ύστερα να φανερωθῆ πῶς ήτανε ένας μαντράχαλος! Καλά που δεν τήν παντρεύτηκα.

Σαρλώ, (λιγώνεται στα γέλοιο).— Έ, μη θυμώνης, φίλε μου. Μη λησμονῆς οτι βρίσκουσαι μέσα σ' ένα εργοστάσιο κινηματογράφου και πρέπει όλα να τὰ περιμένης. Όλα αυτά γίνονται για τήν ταινία μόνο. Δεν παρατήρησες φαίεται οτι τὸ σαλονάκι εκείνο έχει ψηλά ένα παράθυρο. Λοιπὸν επάνω στο παράθυρο αυτό υπήρχε κινηματογραφική μηχανή κι' επήρε όλες τής σκηνές που έγιναν μαζή σου και με τή ξανθοῦλα.

Καραγκιόζης.— Δεν λέει σουφατζής, παρά λέει ξανθοῦλα. Α, κύριε. Τὸ παρακάνετε εδω μέσα. Επειδῆ μου δώριτες κι' έφαγα καμμιά χιλιάδα πιάτα φαί πρέπει ν' μ' έξευτελίστε, κύριε; Α, όχι, όχι. Παρντόν και μετά συγχωρήσεως. Έγὼ εἶμ' από κείνους τούς ανθρώπους πουῶ φιλότιμο. Άντε, ρέ, πάμε. Κολητήρι, ζέψε τὸ γάιδαρο να γυρίσουμε πίσω στην Αθήνα.

(Η συνέχεια εις τὸ προσεχές)

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ

Εις τὸ προσεχές φύλλον τής "ΣΦΑΙΡΑΣ,"

Ο ΠΛΕΟΝ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΜΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
Ο ΠΛΕΟΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟΣ
Ο ΠΛΕΟΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΑΥΤΟΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ